

„Prelatura se snaží sloužit, jako kvas“

V tomto rozhovoru pro španělský časopis k 25. výročí ustanovení Opus Dei personální prelaturou vysvětluje biskup Javier Echevarría, že „my všichni můžeme a měli bychom žít v intimním vztahu s Bohem, protože my všichni jsme jeho děti a on od nás všech očekává lásku.“

05.10.2008

**Jak slaví Personální prelatura
Opus Dei své 25. výročí?**

Kromě našich běžných zaměstnání se každý z nás snaží často děkovat Bohu za tolik dobrých věcí, které nám daroval. Proto jsem požádal, aby Prelatura Opus Dei oslavila rok 2008 jako Mariánský rok díkůvzdání, který bude završen 28. listopadu. Nepochybně je toto výročí také příležitostí pro každého z nás, abychom obnovili naše osobní úsilí věrněji následovat Krista ve společenství s papežem a všemi biskupy.

Abychom to přiblížili, bylo by vhodné říci, že Opus Dei „dosáhlo dospělosti“?

Ve světle služby, kterou je povoláno poskytovat církvi a duším v běhu času, můžeme říci, že to je stále pouhý začátek. Jistě ne, pokud jde o jeho poslání, kterým je připomínat lidem, že všichni křesťané jsou povoláni ke svatosti ve svém všedním životě. Ale je pravda, že jde

dosud o začátek, pokud uvážíme rozsah a hloubku evangelizačního úkolu, který mu byl svěřen, protože to, co bylo dosud dosaženo, je docela malé ve srovnání s očekáváním tak mnoha lidí v církvi. Například mnoho biskupů si přeje, abychom začali působit v jejich diecézích.

Navíc všichni věřící Prelatury denně čelí výzvě uvést toto poselství ve skutek ve svém vlastním životě, s pomocí milosti. Z tohoto úhlu pohledu – na kterém podle mého názoru záleží nejvíce – se Opus Dei nikdy nebude moci považovat za „dospělé“, protože provždy zůstává v absolutní potřebě Boží pomoci, stejně jako malé dítě potřebuje své rodiče.

Co pro Opus Dei znamená, že bylo před 25 lety církevním právem uznáno jako personální prelatura? Proč byla zvolena tato konkrétní kanonická forma spíše než jiné

formy, které jsou obvyklejší v laických hnutích?

Po konzultacích s tisíci biskupy a po důkladném prostudování této otázky ustanovil papež Jan Pavel II. Opus Dei jako personální prelaturu, protože tato právní forma poskytla plné církevní uznání jeho zakladatelského charismatu. Jak je dobře známo, 2. října 1928 sv. Josemaría spatřil, že jej Bůh žádá, aby na celém světě podporoval univerzální povolání ke svatosti. Byl požádán, aby pomohl laikům plně si uvědomit jejich poslání v církvi a ve světě, především posvěcováním práce a běžných okolností jejich života. Apoštolská práce vyplývající ze semene, které inspiroval Bůh, se rozšiřovala v mnoha částech světa, ale nedokázala najít vhodnou cestu v církevním právu, dokud Druhý vatikánský koncil nepřipravil možnost personálních prelatur, které mají sloužit konkrétním apoštolským

potřebám. Tato právní forma dokonale vyjadřuje plně sekulární a mezinárodní charakter poslání Opus Dei, které organickým způsobem spojuje laické věřící – kteří i nadále patří do svých příslušných diecézí – a sekulární kněží inkardinované v Prelatuře. Také objasňuje, jak je Opus Dei v plném společenství s diecézními biskupy a jak zapadá do různých diecézí.

Takže to byl výsledek, který si zakladatel dlouho přál, za který se tak mnoho modlil a obětoval za něj tolik obětí, přestože se plného uznání nejvyšší církevní autoritou sám nedožil.

Mimoto věřící Opus Dei, tím, že se snaží žít podle svých křesťanských závazků, stejně jako ostatní křesťané, cítí zvláštní spojení modlitby, úmyslů a citů se všemi charismaty v církvi, která jsou výrazem bohatého

duchovního dědictví Božího lidu – starších i nových církevních hnutí.

Jak se Prelatura během těch 25 let rozvíjela? Jaké nejdůležitější zkušenosti získala?

Definitivní dosažení náležité právní formy usnadnilo lidem pochopit, jak Opus Dei vykonává své poslání ve služně univerzální církvi, stejně jako jeho místo v lokálních církvích. Vedle toho zde během těchto posledních 25 let bylo mnoho důvodů oslavovat – například kanonizace zakladatele. Další významnou událostí bylo zesnutí jeho prvního nástupce, biskupa Álvara del Portilla, jehož proces svatořečení byl zahájen... A také během těchto let Prelatura rozšířila svůj apoštolát do nových zemí všech kontinentů.

Chtěl bych nicméně zdůraznit, že pro věřící Opus Dei to nejsou ty nejdůležitější události. Nejdůležitější jsou události, které naplňují jejich

každodenní životy, dokonce i když mají, lidsky řečeno, zdánlivě malý význam. Právě tady čeká Bůh na každého z nás a právě tady ho můžeme najít.

Jak zasáhla Prelaturu smrt zakladatele?

Bůh dal našemu zakladateli srdce otce, naplněné velkou lidskostí. Zpočátku nám jeho smrt přinesla hluboký smutek. Ale s pomocí Msgr. del Portilla, který nás všechny vyzval, abychom tuto „ránu“ ponechali v našich srdcích otevřenou, abychom byli věrní podkladu, který jsme přijali, jsme dospěli k pochopení, že hlava a srdce této rodiny Opus Dei je nyní v nebi.

Během celého svého života se sv. Josemaría snažil nečinit se nenahraditelným. Chtěl duch Opus Dei zanechat „vyřezaný“, jak to vyjádřil. Nyní je na každém z nás, kdo jsme tento duch přijali, abychom

na něj den za dnem velmi věrně odpovídali a aby v nás nesl ovoce. Jsem velmi vděčný, že mi Bůh dal příležitost žít tolik let se svatým, jakým byl Josemaría Escrivá de Balaguer. Plně se svěřuji do jeho mocné přímluvy a myslím, že nyní pokračuje v dohlížení a pomáhání nám s otcovskou a mateřskou náklonností, zatímco nám říká, jak to tak často dělal: „Více, více, více!“ Vždycky můžeme více milovat a více dělat pro Boha a pro bližního. Navzdory našim osobním chybám chceme usilovat o to, abychom každý den skončili blíže Bohu, než jsme začali.

V čem spočívá tajemství Opus Dei, že i nadále přitahuje mladé lidi, zvláště v Evropě, k tomuto radikálnímu následování Krista, ať už v manželství, apoštolském celibátu nebo v kněžství?

Je to stejné tajemství jako tajemství církve – neselhávající přitažlivost našeho Pána Ježíše Krista. Všichni křesťané mají povinnost zpřítomňovat, svým příkladem a slovy, krásu Kristovy tváře a poselství bez poskvrny, dokonce když se zdá, že jdeme proti proudu. Podle naší zkušenosti skutečný Kristus vždycky přitahuje lidi.

Abych použil jedno z oblíbených vyjádření sv. Josemaríi, Opus Dei není ničím jiným, než velkým katechetickým dílem. Nabízí prostředky křesťanské formace a osobní duchovní vedení svým členům a těm, kdo se podílejí na jeho apoštolských aktivitách. Prostřednictvím přirozenosti života, přátelství, která vytvářejí, a rozhovorů mezi čtyřma očima předávají nauku evangelia členům svých rodin, přátelům, kolegům a sousedům.

Dnes, o 25 let později, jaké jsou nejnaléhavější výzvy, kterým Prelatura čelí?

Fundamentální výzvou je osobní svatost každého z jejích členů, a rozšíření této touhy po svatosti na mnoho dalších lidí pomocí díla evangelizace. Tento úkol, který je a vždycky bude naléhavý, je zvláště neodkladný dnes, jak to Svatý Otec, Benedikt XVI. nikdy neopomene připomenout každému, kdo má víru.

A jak jsem před chvílí připomněl, mnoho biskupů zve Prelaturu, aby zahájila apoštolské aktivity v jejich diecézích. Právě před rokem bylo první centrum Opus Dei otevřeno v Moskvě. A právě teď se modlíme a pracujeme na tom, aby se to stalo realitou také v Rumunsku a Indonésii.

Další stejně trvalou výzvou pro věřící Opus Dei a pro všechny křesťany, zvláště laiky, je pracovat společně se

všemi muži a ženami dobré vůle na formování kultury, která respektuje důstojnost lidské osoby.

Můžeme mluvit o charismatu Opus Dei? Je „svatost v práci“ stále pilířem jeho spirituality?

Ano a vždycky bude. Každá poctivá práce, každé bezúhonné zaměstnání, pokud je dobře vykonané a s láskou dokončené, může a musí být místem, kde nacházíme Boha, kde můžeme sloužit druhým a kde se osobně zdokonalujeme. Bůh nás volá nejen, když se modlíme, ale během celého dne. Nebylo by tedy správné, kdybychom nazývali některá povolání a činnosti „druhořadými“. Jakékoliv zaměstnání či práce může být příležitostí přiblížit se k Bohu. A nejen v práci; například pro lidi žijící v manželství je láskyplné plnění jejich manželských a rodinných povinností také opravdovou cestou ke svatosti, stejně jako jí je kněžství

nebo loajální plnění občanských povinností pro všechny občany.

V krátkosti, Bůh zve každého ke svatosti – ne pouze některé z nás, ale nás všechny. My všichni můžeme a měli bychom žít v intimním vztahu s Bohem, protože my všichni jsme jeho děti a on od nás všech očekává lásku.

Poté, těsně spojená s tímto ústředním poselstvím, přichází jednota života, láska k osobní svobodě, a dychtivost zasévat pokoj a radost všude ve společnosti, bez odmítání kohokoliv.

Jak vidíte, jako Prelát Opus Dei, vaši zodpovědnost za vedení jednoho z nejživotnějších a nejentuziastičtějších charismat v dnešní církvi?

Omluvte mě prosím, jestli budu trochu protestovat proti tomu, jak jste formuloval tuto otázku. Církev dnes – stejně jako tomu bylo vždycky – oplývá duchovním bohatstvím, což

je znamením, že ji doprovází a inspiruje Duch Svatý. Opus Dei je jeden další důkaz věčné vitality církve, ale nepřejeme si být „v čele třídy.“ Osobně vám mohu říci, že si velmi dobře uvědomuji nepoměr mezi mojí silou a úkolem, který mi byl svěřen, a snažím se spoléhat na modlitby věřících Prelatury, jejích spolupracovníků a tak mnoha dalších, kteří se modlí za naši apoštolskou práci. Prelatura Opus Dei nehledá žádnou lidskou slávu; snaží se sloužit, jako kvas – bez jakéhokoliv utajování, ale s vyhýbáním se světlu reflektorů.

Během těchto uplynulých 25 let byla jistě přítomna přímluva Nejsvětější Panny Marie, které jste se rozhodl toto výročí svěřit.

Ano; a ne pouze během těchto 25 let, ale během celého života Opus Dei. Kdykoliv jsme čelili nějaké potřebě, vždy jsme se utíkali k Marii. Jakmile

sv. Josemaría začal pociťovat, že od něj Bůh něco očekává, vždy se spoléhal na naši Matku. Mezi mnoha znameními této jeho důvěry mohu uvést mariánské poutě, které vykonal do jejích svatyní po celém světě, včetně Montserratu a zvláště Naší Paní Milosrdné v Barceloně. Jeho návštěvy této baziliky jsou úzce spojeny s právní cestou Opus Dei, která dospěla ke šťastnému završení před 25 lety. Jak v současnosti, tak i v budoucnosti budeme vždycky potřebovat Mariinu pomoc. Během Mariánského roku, který teď Opus Dei slaví, jsem povzbuzoval všechny věřící Prelatury, aby se modlili Svatý Růženec s větší horlivostí a šířili jej mezi svými kolegy, přáteli a příbuznými. Je to velmi aktuální modlitba.

Samuel Gutiérrez // Catalunya
Cristiana (Barcelona,
Španělsko)

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
prelatura-se-snazi-slouzit-jako-kvas/](https://opusdei.org/cs-cz/article/prelatura-se-snazi-slouzit-jako-kvas/)
(07.03.2026)